

τά ἐν αὐτῇ ἐμφωλεύοντα δηλητηριώδη πάθη, ἐτι δὲ καὶ ὀλοτελῶς νεκρώνει τὰ ποταπά καὶ ἀνίερα αἰσθήματα τῆς, παρορμᾶται δὲ εἰς ἀπαράμιλλα ἔργα αὐταπαρνήσεως καὶ αὐτοθυσίας εἰς ἀπάσας τὰς σταδιοδρομίας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐπὶ τοῦ γηϊνοῦ τούτου πλανήτου.

Ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας εἶνε ἀφευδῆς μάρτυς τοῦ πνευματικοῦ καταρτισμοῦ καὶ τοῦ ὑπερόχου ἠθικοῦ μεγαλείου ἀναριθμητῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἵνα μὴ εἴπωμεν παιδιῶν καὶ κορασιῶν προσέτι, ποικιλοτρόπως πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν δρασάντων καὶ ἐν πολλοῖς τὸ τίμιον αἷμά των ὑπὲρ αὐτῆς χυσάντων καὶ εἰς τὸ διηνεκὲς ταύτην κλεισάντων.

Πᾶσα ἡ πνευματικὴ αὐτῆ ἀναγέννησις καὶ σφριγαλεότης δὲν εἶνε ἀπόρροια τῆς σταυρικῆς θυσίας τοῦ Γολγοθᾶ;

Εἶνε δυνατόν νὰ μὴ ῥίγοι τις ἀπὸ συγκινήσιν, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλου ἐνδομύχως νὰ μὴ χαίρῃ ἀπὸ μικτὰ συναισθήματα λύπης καὶ χαρᾶς καταπλημμυρίζων τὴν καρδίαν του, ὁπόταν ἀναλογίζεται τὰς σωτηριώδεις ὠφελείας τὰς προκυψάσας ἀπὸ τοῦ ἐξιλαστήριον ἔργου τοῦ Γολγοθᾶ;

* *

Καὶ λοιπὸν πάντες εἰς οἰανδήποτε τάξιν καὶ ἂν ἀνήκωμεν καὶ εἰς οἰονδήποτε κύκλον καὶ ἂν δρῶμεν, πάντες ἀνεξαίρετως, κατὰ τὴν ἱερὰν μάλιστα ἐβδομάδα τῶν παθῶν, τὴν ἐβδομάδα ταύτην τῆς συγκινήσεως καὶ τῆς κατανύξεως, ἃς στραφῶμεν νοερῶς πρὸς τὸν ἱερόν τοῦτον λόφον, ἃς ἀναπολήσωμεν ζωηρῶς τὰ πιστὰ πάθη τοῦ Σωτῆρός μας, τὸν ἀκάνθινον στέφανον, τοὺς φαρμακεροὺς ἡλούς, τὴν ἀγωγίαν, τὰς ἀλγηδόνας του, ἃς ἀναζωογονήσωμεν διὰ τῆς σταυρικῆς ἐκείνης μυσταγωγίας πνευματικῶς καὶ σωματικῶς τὸν ἑαυτὸν μας, ἃς περιπτυχθῶμεν τοὺς ἀχράντους πόδας τοῦ Αὐτρωτοῦ μας καὶ τέλος ἃς ἐναποθέσωμεν ἐκεῖ θεσπέσιον φίλημα, φίλημα ἐγκαρδίου ἀγάπης καὶ ὀλοφύχου ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν, προσπαγέντα ἐπὶ τοῦ τιμίου ζύλου τοῦ Γολγοθᾶ.!

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ἡμῶν εἰς τὰς Ἐπαρχίας εἶναι ὁ κ. Κων. Καραλής, ὁστις ἐνεργεῖ ἐγγραφᾶς καὶ εἰσπράξεις διὰ λογχορυσμὸν τοῦ Περιοδικικοῦ μας.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου).

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ἡ ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Ἐπιπροσθέτως ὅμως ἀπαιτεῖται καὶ ἐν ἄλλο ἐφόδιον, ἠθικὸν δὲ, τὸ ὁποῖον ἡμπορεῖ νὰ εἴπῃ τις ὅτι αὐτὸ ἀποτελεῖ τὸ σπουδαιότερον τῶν ἐφοδίων ἐνὸς καθηγητοῦ, ἵνα νενεῦ τοῦ ὁποίου τὸ ἔργον του ἀποβαίνει χλιαρὸν καὶ ἐν πολλοῖς ἄκαρπον τόσον ἐν τοῖς μαθήμασιν, ὅσον καὶ ἐν τῇ ἠθικῇ ζωῇ τοῦ σχολείου.

Καὶ τὸ πολυτίμιον τοῦτο προσὸν εἶνε τὸ πατρικὸν ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον δέον νὰ διαθερμαίνῃ τὴν καρδίαν τοῦ καθηγητοῦ πρὸς τοὺς μαθητὰς του, εἶνε ἡ ἀγάπη ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ὁ Ἰησοῦς τόσον περιπαθῶς ἐδίδαξεν, ἀλλὰ καὶ ἐφήρμοσεν εἰς τὸν βίον του, ἡ ἀγάπη ἐκείνη ὑπὸ τῆς ὁποίας Ἐκεῖνος διαφλεγόμενος ἔλεγε πρὸς τοὺς μαθητὰς του τοὺς κωλύοντας τὰ παιδιά νὰ ἔλθουν πρὸς Αὐτὸν: «ἄφετε αὐτὰ ἔλθειν πρὸς ἐμὲ τῶν γάρ τοιούτων ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν». Τότε καὶ μόνον τότε ἡμπορεῖ νὰ εἴπῃ τις ὅτι ὁ τοιοῦτος διδάσκαλος εἶνε φιλομαθητῆς διδάσκαλος.

Καὶ τί δὲ ἀγαθὸν δὲν δύναται νὰ προκύψῃ ἀπὸ καθηγητᾶς ἔχοντος ἐντὸς τῆς καρδίας των ζωντανὸν τὸ πατρικὸν ἐνδιαφέρον πρὸς τοὺς μαθητὰς τῶν;

Ἀναμφισβήτητος τότε θὰ εἶνε ἡ πρόοδος τῶν μαθητῶν ἐν τοῖς μαθήμασι, πλούσιοι δὲ οἱ ἠθικοὶ τοῦ σχολείου καρποὶ. Οἱ μαθηταὶ ἀντιλαμβάνομενοι καὶ βλέποντες, οὐ μόνον ἐν λόγοις, ἀλλὰ καὶ ἐν ἔργοις, τὴν θερμὴν ἀγάπην καὶ τὸ εἰλικρινὲς ἐνδιαφέρον τῶν καθηγητῶν των πρὸς αὐτοὺς, τότε καὶ αὐτοὶ βαθύτατα θὰ σέβωνται τοὺς καθηγητὰς των, μετ' εὐλαβείας δὲ θὰ προφέρουν τὸ ὄνομά των καὶ μετὰ περισσῆς τῆς ἀγάπης αὐτοὺς θὰ περιβάλλουν.

* *

Μόλις δὲ εἶνε ἀνάγκη, ὡς ἐν παρόδῳ, καὶ νὰ εἴπῃ τις ὅτι διευθυνταὶ σχολείων πρέπει νὰ διορίζωνται οὐ μόνον οἱ κατέχοντες τὰ μέχρι τοῦδε ἐκτεθέντα προσόντα, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀριστεῖς μεταξὺ τῶν συναδέλφων των καὶ οἱ φύσει καὶ θέσει ἔχοντες τὸ πλεονέκτημα τῆς δεξιᾶς καὶ συνετῆς διοικήσεως. Ἄνδρες ὑπέρτεροι τῶν συνήθων παθῶν, τοῦ ἐγωῖσμοῦ καὶ τῆς ζη-